

hævet nu i de sidste Dage i en Tale, der blev holdt den 28. Januar i London af den tidligere engelske Finansminister, Mr. Reginald Mac Kennan, som nu er Chef for et af de største Bankforetagender i Verden. Jeg gør ærede Medlemmer opmærksom paa, at jeg her kun citerer de betydeligste Autoriteter, der findes i Verden; hvis de ikke kan se, saa kan ingen se; deres Ord maa der tillægges den allerstørste Betydning, og man maa paa det allernøjeste overveje, hvorvidt de ser rigtigt eller galt, og hvori deres Fejlsyn eventuelt stikker. Han siger i den Tale: Det er fuldkommen sandt, at vi ikke kan opnaa virkelig kommerciel Opblomstring, før det europæiske Marked er genoprettet, vore industrielle Organisationer er opbyggede paa en vældig international Handel, vore Fabrikanlæg er indrettede paa Masseproduktion, vore Handelsehuse er indrettede paa Forretning efter største Skala. Den eneste Betingelse, paa hvilken 47 Millioner Mennesker kan leve paa disse Øer, ikke blot taaleligt, men leve overhovedet, er, at vor Produktion er paa vor industrielle Evnes højeste Trin, og at Overskuddet af de Varer, vi ikke selv forbruger, frit kan udveksles for de Fødevarer og Raamaterialer, som er nødvendige for vor Eksistens.

Her peges der tydeligt og klart paa Markedet som det springende Punkt i Situationen, og det sker fra saa autoritativ Side, at det ikke kan drages i Tvivl, at der ligger Kærnepunktet i den nuværende økonomiske Situation. Og er det rigtigt, at det er Eksportmarkedet, det drejer sig om, saa er det soleklart, at Udenrigsministeriet dermed maa indtræde i en Situation, hvor det bliver løftet op paa en Plads af yderste Vigtighed for vort Erhvervsliv, at det — hvis det udfylder sin Mission — gaar ind i Erhvervslivet som et virkelig produktivt Led i det, og at de Penge, som her kræves til en Udformning af Udenrigsministeriet for at kunne udfylde denne Funktion, ikke kan tænkes at staa inoget urimeeligt Forhold til det Udbytte, man vil have af det.

Da jeg sidst herfra talte om dette Marked — jeg bliver nødt til i nogen Grad at gentage mig selv fra min Finanslovtale i Oktober, men det skader ikke noget, jeg tror, disse Ting maa siges mange Gange for at gaa rigtig ind i Bevidstheden —, da jeg sidst talte om dette Marked, pegede jeg paa det fjerne Østen som det Sted, hvorfra den Bevægelse, der indskrænkede det europæiske Marked, udgik, og jeg talte videre om Virkningen af den Bevægelse, der fandt

sit Udgangspunkt i det fjerne Østen. Jeg havde den Gang ogsaa en og anden Kendsgerning at kunne holde mig til; men jeg staar i Dag, takket være Kommissionsbetænkningen, med et ganske andet Materiale i Haanden til at underbygge det, som jeg hævdede den Gang. Jeg sagde: Allerede før Krigen udbrød, var en Bevægelse i Gang, der indskrænkede vort Marked derude; og jeg karakteriserede det, der skete, saaledes: det var Kunder for Europa, der efterhaanden blev Selvforsynere og lidt efter lidt udviklede sig til at træde ind i Konkurrence med os om det, der blev tilbage af Verdensmarkedet.

Jeg sagde — og derpaa lagde jeg megen Vægt allerede den Gang —, at Bevægelsen var i Gang før Krigen. Jeg lægger Vægt paa det fordi det viser, at det var en Bevægelse, der havde det selvgroende ved sig, der var udsprunget af selve den Befolkningen iboende Kraft. Man var vaagnet, man var begyndt at føle Muligheden for at opnaa økonomisk Selvstændighed, at blive sig bevidst, at der var et Maal for Tilværelsen i at bortkaste det økonomiske Formynderskab, som Europa havde udøvet. Jeg fremdrager her først Japan, det mest sluttede Folk, der findes derovre, det mest bevidste, et Folk, der med en i Verdenshistorien tidligere neppe set Kraft pludselig er sprunget fra sin Middelalder lige over i den nyeste Nutid. Og jeg betoner atter, at Bevægelsen er begyndt før Krigen. Det fremgaar af en Række Tal tagne fra den officielle japanske Statistik, der findes anført i Betænkningen fra Side 21. Jeg skal anføre nogle af dem. Jeg benytter stadig Aarene 1904—13, forsaavidt jeg ud af Statistikken kan finde Forholdet angivet for dette Tidsrum, ellers maa jeg tage Tal fra andre Aar, men de fleste Steder kan man dog holde sig til 1904—13.

I dette Tidsrum er Befolkningen forøget med 6 Millioner. Antallet af befordrede rejsende var i 1904 114 Millioner, i 1913—14 207 Millioner, og i 1917—18 var det naaet op paa 319 Millioner. Mængden af befordret Gods steg fra 18 Millioner Tons i 1904 til 40,7 Millioner i 1913—14 og til 58 Millioner i 1917—18. Det Areal, paa hvilket Silkeavlens dreves, hvor der altsaa produceredes Kokoner, steg fra 325 000 ha i 1904 til 412 000 i 1908, 452 000 i 1913, 487 000 i 1917 og 509 000 i 1918. Antallet af Kokoner steg fra 3,5 Millioner i 1908 til 4,6 i 1913, 6,4 i 1917 og 6,8 Millioner i 1918. Værdien af disse er udtrykt i en Mønt, Yen, der omfrent er 2 Kr. — 1,92 Kr. —, og den steg fra 126,7 Millioner Yen i 1908 til 187,9 Mil-